

opusdei.org

Prelatovo pismo (ožujak 2011.)

Moramo vidjeti kako koristimo milost koja nam dolazi preko sakramenata, također i preko savjeta primljenih u osobnom duhovnom vodstvu.

9.03.2011.

Predragi, neka mi Isus čuva moje kćeri i sinove!

„Ništa Bogu nije ugodnije i draže od obraćenja ljudi koji se iskreno kaju“.

[1] Te riječi su uvijek posebno aktualne, a još više sljedećih tjedana,

jer za osam dana počinje Korizma. U liturgiji Pepelnice Crkva riječima svetoga Pavla zahtijeva ljubav i pažnju: *opominjemo vas da ne primite uzalud milosti Božje. Jer on veli: U vrijeme milosti usliših te i u dan spasa pomogoh ti. Evo sad je vrijeme milosno, evo sad je vrijeme spasa.*[2]

U kršćanskom pogledu na život **svaki trenutak je dobar i svaki dan je dan spasenja, ali liturgija Crkve – kaže sveti Otac – pripisuje te riječi na poseban način na vrijeme Korizme.**[3] Tjedni na koje se spremamo posebno su prikladni za to da nas još jednom približe Gospodinu, jer nas privlači njegova milost. Molimo Duha Svetoga da nam pomogne otkriti ozbiljnost tog poziva, tako da ti dani našom dušom ne prođu – kao što je pisao sveti Josemaría *bez traga kao voda preko stijene.*[4] Recimo Gospodinu: **Želim se promijeniti, ponovno**

***obratiti Gospodinu i ljubiti Ga
onako kako On želi biti ljubljen.***[\[5\]](#)

Ne mislimo samo na obraćenje nekog grešnika koji se odluči otvoriti milosti i iz duhovne smrti prelazi u Život s velikim slovom. To su također svakodnevne promjene koje vode kršćansku ženu i muškarca sve više prema Bogu kako bi što intenzivnije sudjelovali u Kristovu životu uz pomoć čestog primanja sakramenata, kako bi gajili život molitve i kako bi konkretno i djelotvorno služili duhovnom i materijalnom dobru drugih. Kao što objašnjava Benedikt XVI, **obraćenje znači ići protiv struje tamo gdje je „struja“ način površnoga života, nestalnog i iluzornog koji nas često povlači, nama vlada i čini nas robovima zla, ili pak u svakom slučaju zatvorenicima moralnog mediokriteta. Obraćanjem, naprotiv, uvelike težimo za kršćanskim životom, prianjammo u**

živo i osobno Evandjelje, a to je Isus Krist.[6]

Unutar Crkve nam je Gospodin pružio mnogo putova, mnogo načina na koje možemo potaknuti na osobna obraćenja koja su toliko potrebna u kršćanskom životu. Sjetimo se riječi svetoga Josemarije da se te duhovne promjene moraju ostvariti ustrajno, a uključujući i mnoge tijekom istog dana: ***Ponovno početi? Da! svaki put kada se skrušiš – a danomice bismo se trebali puno puta skrušiti – ti započinješ, jer Bogu daješ jednu novu ljubav.***[7] Mislimo li često na to da u ovom trenutku Bog čeka na nas? Zastajemo li kako bismo promislili: što želiš od mene, Gospodine? Pokreće li nas težnja da se sve više približavamo Isusu Kristu?

Ipak, želim sada spomenuti neke posebne načine za poduzimanje puta prijateljstva prema Presvetom

Trojstvu: dani duhovne obnove na mnogim su mjestima česti za vrijeme Korizme. Kao što je očigledno, nije to samo ekskluzivno za ove tjedne; ali liturgija vremena svojim žurnim pozivom na promjenu života mnoge kršćane poziva da sudjeluju ovih dana u nekoj od tih aktivnosti. Isto treba reći o mjesečnim obnovama koje zauzimaju važno mjesto među obrazovnim duhovnim sredstvima koje Prelatura pruža tisućama ljudi po cijelom svijetu.

Sveti je Josemaría dao na razmišljanje kako je ta duhovna praksa nešto vrlo uobičajeno u Crkvi još od prvih stoljeća: uvijek kada se netko pripremao na poslanje ili je jednostavno osjećao potrebu da većim predanjem odgovori na poticaje milosti, nastojao je intenzivirati svoj ophod s Gospodinom. ***Obnove su činili već i prvi kršćani. Nakon Kristova Uzašašća na Nebo susrećemo***

Apostole i brojnu skupinu vjernika okupljene u dvorani Posljednje večere, u društvu s Presvetom Djevicom Marijom, kako čekaj izljev Tješitelja kojeg je Isus obećao. Tamo ih nađe Duh Sveti perseverantes unanimiter in oratione (Dj 1, 14), dok su bili u molitvi. Na isti način postupale su i one duše koje su se u prvom kršćanstvu, bez da bi se odijelile od života drugih, predavale Bogu u svojoj kući; a anakoreti su odlazili u pustinju kako bi se u samoći posvetili ophodu s Bogom... i radu! (...). Svi kršćani koji su se iskreno brinuli za svoju dušu na jedan ili drugi su način obavljali svoju obnovu. Jer radi se o kršćanskoj praksi.[8]

Od prvih godina Djela naš je Utemeljitelj pridavao veliku pažnju vremenu koje je posvećeno isključivo molitvi i ispitu savjesti, koji su vrlo potrebni za održavanje živoga

unutarnjega života. **Što ćemo učiniti ti i ja u ovim danima duhovne obnove?**, pitao se jednom prilikom; i odgovorio je: **mного se ophoditi s Gospodinom, tražiti Ga, kao i Petar, kako bismo s Njim održavali prisan razgovor. Pazi dobro, kažem razgovor: dijalog među dvojicom, licem u lice, bez skrivanja u anonimnost. Potrebna nam je ta osobna molitva, intimnost i direktan susret s Bogom Našim Gospodinom.**^[9]

Na početku svoga Pontifikata Benedikt XVI. također je preporučio dane duhovne obnove, **posebno one koje se čine u potpunoj tišini.**^[10] A u tradicionalnoj Poruci za Korizmu u ovoj godini, misleći na Evandjelje druge nedjelje, Preobraženja Gospodinova, inzistira: **to je poziv da se udaljimo od buke svakodnevnoga života kako bismo utonuli u prisutnost Božju: On nam svaki dan želi prenijeti riječ koja**

zadire u nutrinu našega duha gdje se razlikuje dobro i zlo (usp. *Heb 4, 12*) i jača našu volju da slijedimo Gospodina.[\[11\]](#)

Kako bismo izvukli plod iz tih sredstava ***obrazovanja i preoblikovanja***, prema definiciji našega Oca, potrebno je sabrati osjećaje i moći; bez te zadaće teško je – ako ne i nemoguće – otkriti svjetlo koje Tješitelj pali u duši i čuti njegov glas koji nam predlaže točke za konkretnu borbu kako bismo izbliza slijedili Isusa Krista i išli ukorak s Njim.

Stoga vam, kćeri i sinovi moji, preporučam da ne zapustite taj aspekt – tišinu – u mjesečnim i godišnjim obnovama, uz potrebne prilagodbe na konkretne prilike onih koji sudjeluju u tim sredstvima obrazovanja. Nije isto, zaista, kada idu ljudi koji imaju određenu familijarnost sa stvarima duha i

osobe koje prave prve korake u kršćanskom životu. Kao i vjeran i razborit upravitelj o kojem govori Evandjelje koji mora znati *da im u pravo vrijeme daje obrok.*[12]

Stoga, brinući se za razvoj različitih apostolskih poslova i za osobe koje dolaze, treba te dane obnove organizirati nadnaravno misleći na konkretnu situaciju sudionika, premda to sa sobom donosi potrebu da ih se brojčano povisi. Iz istog razloga, kao što nam je uvijek govorio naš Utemeljitelj, ne ukidaju se obnove, krugovi i drugo, ako bude manje osoba nego što ih je bilo predviđeno na početku: ako dođe samo jedna.

Konačno, kao što čitamo u Brazdi, dani duhovne obnove moraju biti vrijeme sabranosti koje ***služi da upoznaš Boga, da upoznaš sebe i tako napreduješ. To je vrijeme potrebno da otkriješ u čemu i kako***

se moraš popraviti: Što moram činiti? Što moram izbjevavati?[13].
Tih dana, također nam kaže sveti Josemaría, ***tvoj ispit savjesti treba imati više dubine i više opsega nego u uobičajeno vrijeme svake večeri. – Inače gubiš sjajnu priliku da se popraviš.[14]***

Korizmena liturgija pruža dovoljno materijala za razmatranje, kao što iznosi Sveti Otac u svojoj poruci. Prizor napasti Isusa Krista u pustinji, što čitamo prve nedjelje, upućuje na to da **kršćanska vjera, prema primjeru Isusovu i u zajedništvu s Njim, znači borbu protiv upravljača ovoga mračnoga svijeta (Ef 6, 12), u kojem đavao neumorno djeluje, niti danas ne prestaje napastovati ljude koji se žele približiti Gospodinu.[15]** Stoga moramo misliti spremamo li se na tu borbu s pouzdanjem u ta nadnaravna sredstva. Sveti je Josemaría preporučio slijediti vrlo

nadnaravnu taktiku: ***Podržavaš rat – svakodnevne borbe svoga nutarnjega života – na položajima koje smještaš daleko od glavnih bedema svoje tvrđave. I neprijatelj dolazi onamo: k tvom malom mrtvljenju, k tvojoj redovitoj molitvi, k tvom svakodnevnom radu, k tvom planu života. I teško da se uspije približiti do kula tvoga grada, nezaštićenih pred napadom. – Ako i dođe, dođe bez učinka***[16].

Sljedeće ćemo nedjelje slušati glas nebeskoga Oca koji, pokazujući na Krista, kaže: *Ovo je Sin moj, Ljubljeni! U njemu mi sva milina! Slušajte ga!* .
[17] Moramo se truditi da za vrijeme osobne molitve otkrijemo ono što nam Gospodin kaže svakom pojedincu kako bismo to proveli u praksu. I moramo vidjeti kako koristimo milost koja nam dolazi preko sakramenata, također i preko

savjeta primljenih u osobnom duhovnom vodstvu.

U trećoj Korizmenoj nedjelji, 27. ožujka, liturgija nam prikazuje **molbu Samaritanke Isusu: „Daj mi piti“ (Iv 4, 7), koja (...) izražava ljubav Božju prema svim ljudima i želi u našem srcu oživjeti želju za vodom koja struji u život vječni (isto, 14) .^[18]** Željno otkrijmo poziv da uvijek budemo svjesni toga da mi njegovi učenici moramo posvuda nositi njegovo svjetlo i milost; prije svega pomažući svojim prijateljima i rodbini da se pomire s Bogom u sakramentu Pokore; a također pozivajući ih da sudjeluju na obnovi ili danima duhovne obnove ovih dana.

Približavamo se svetkovini svetoga Josipa, Zaštitinika Crkve i Djela. Pripremimo se za obnovu 19.3., u zahvalnosti i radosti, naše obaveze iz ljubavi s Gospodinom u Djelu i

molimo pouzdano svetoga Patrijarha da od Boga postigne milost da mnogi muškarci i žene, svih dobi i uvjeta, odluče slijediti Isusa Krista u Opusu Dei.

Osim toga, taj se dan ispunja nova godišnjica svečanog otvaranja Bule *Ut sit*, kojom je predragi Ivan Pavao II. uspostavio Opus Dei kao osobnu prelaturu, označavajući organsku suradnju svećenika i laika u ostvarenju nadahnuća koje je Gospodin postavio u dušu svetoga Josemarije 2. listopada godine 1928. Imamo obavezu da budemo potpuno vjerni, svjesni da je Duh Sveti htio taj oblik u II. vatikanskom saboru, otvarajući mogućnost pastoralnim potrebama Crkve.

28.3. ispunjava se još jedna godina svećeničkoga ređenja našega Oca. Mnogo zahvaljujemo Presvetom Trojstvu jer je svaki od nas zaista dijete odgovora našega Utemeljitelja

za primanje Kristova svećeništva. Bez njegova velikodušnog i potpunog prihvaćanja božanske volje ne bi bilo Opusa Dei u Crkvi. Utemeljenje Djela uzdiže se kao odgovor na pitanje – zašto postajem svećenik? – koje je naš Otac imao za vrijeme svojih godina u sjemeništu u Zaragozi i koje je temeljan razlog određenja na poduzetom i proslijeđenom putu.

Molimo utječući se njegovu zagovoru kako bi se u svim narodima uvećao broj svećeničkih poziva: kao vjernih ljudi koji su zaljubljeni u Boga i koji se rado posvećuju služenju dušama, u potpunoj vjernosti Papi i u uskom zajedništvu sa svojim dijecezanskim Biskupima. I da ni u Djelu ne manjka potrebnih svećenika koji se trebaju brinuti za apostolski posao koji Gospodin od nas očekuje. Ujedno tražimo od Presvetoga Trojstva da svi katolici, muškarci i žene, jačamo svoju svećeničku dušu koju je Nebo postavilo u svakoga od nas.

Ne prestanite moliti za Papu i njegove suradnike; posebno za vrijeme prvog tjedna u Korizmi kada u Rimskoj kuriji traju duhovne vježbe. Također i mi moramo iskoristiti ove dane za našu duhovnu obnovu. Očekujem vrlo željno da ćete me ovih dana duhovno pratiti; nije mi teško reći vam da svaki dan zazivam Gospodina da nitko uludo ne rasipa bujicu milosti koju nam Bog pruža kroz ta sredstva.

Sa svom ljubavlju blagoslivlja vas
vaš Otac

+ Javier

Rim, 1. ožujka 2011.

[1] Sveti Maksim Ispovjednik,
Epistola 11 (PG 91, 454).

[2] Rimski misal, Pepelnica, drugo čitanje (2 *Kor* 6, 1-2).

[3] Benedikt XVI, Govor na generalnoj audijenciji, 17.2.2010.

[4] Sveti Josemaría, *Susret s Kristom*, br. 59.

[5] *Isto*.

[6] Benedikt XVI, Govor na generalnoj audijenciji, 17.2.2010.

[7] Sveti Josemaría, *Kovačnica*, br. 384.

[8] Sveti Josemaría, bilješke iz razmatranja, 25.2.1963.

[9] *isto*.

[10] Benedikt XVI, Govor Biskupima na posjetu *ad limina*, 26.11.2005.

[11] Benedikt XVI, *Poruka za Korizmu 2011.*, 4.11.2010., br. 2.

[12] *Lk*, 12, 42.

[13] Sveti Josemaría, *Brazda*, br. 177.

[14] Sveti Josemaría, *Put*, br. 245.

[15] Benedikt XVI, *Poruka za Korizmu 2011.*, 4.11.2010., br. 2.

[16] Sveti Josemaría, *Put*, br. 307.

[17] *Mt* 17, 5.

[18] Benedikt XVI, *Poruka za Korizmu 2011.*, 4.11.2010., br. 2.

.....

pdf | document generated
automatically from [https://opusdei.org/
hr-hr/article/prelatovo-pismo-
ozujak-2011/](https://opusdei.org/hr-hr/article/prelatovo-pismo-ozujak-2011/) (20.12.2025.)